

מצב שפלזת הדור - האם אכן רוב הציבור אין יכולים לעמוד בכך
הנה דבר זה ידוע לכל רב יושב על מדין, שאם ברצונו להורות לרבים את הדרך אשר ילכו בה והמעשה אשר יעשו ולתקן תקנה או לאסור איסור, הרי הוא צריך לעשות אלפי חשבונות איך הציבור יקבלו את התקנה. וכמו כן קשה מאד לאסוף את הרבנים ולעשות איזה איסור ותקנה, כי תמיד יהיו מקילים זה בכה וזה בכה. ואחד מעיקרי הטענות הנשמעים באסיפות הרבנים וכדומה, הוא שאם צריכים לתקן אזי יש דברים נחוצים יותר שצריך לתקן אותם מקודם, וכל אחד יאמר שהוא סבור שאת זה צריך לתקן או את זה. ואם נאמר שאם אכן כן הדבר כדאי שבאמת יתקנו את הכל, אזי יאמרו שזה וודאי שאי אפשר לתקן הכל, כי יש כמה קשיים וסיבות שאי אפשר לתקן את הכל, ורק מה שהוא נחוץ ביותר ומוכרח ממש לתקן, ועל זה יחלקו מה הוא באמת הדבר הנחוץ והמוכרח ביותר, ונמצא שאי אפשר לתקן שום דבר והכל נשאר כבראשונה.

אבל למה באמת יהיה המצב כן שכאשר רבנים מוציאים פסק יהיו צריכים לחשוב אלפי פעמים אם הציבור יקבלו זאת או לאו, ואם היא גזירה שאין הציבור יכולים לעמוד בה. ומדוע אין הציבור מוכנים לקבל את דברי החכמים, ומפני מה לא ידעו כל הרבנים שהציבור רוצים לשמוע ולקבל את דבריהם בחפץ לב, וכאשר הרבנים מוציאים פסק מוכן כל אחד לשמוע וזהו רצון הציבור. וכך היו יכולים לתקן הרבה מאד דברים. אבל הרבנים יודעים את נפש צאן מרעיתם שבקושי גדול יכולים לפעול אצלם.

כה תאמר לבית יעקב

ומענין זה הוא גם שדרגת הצניעות אצל הנשים נפל מאד מאד. ולענין עצם לבישת פאה נכרית בוודאי שבכמה מקומות הוא בגדר גזירה שאין הציבור יכולים לעמוד בה, אבל כל בר דעת מבין שהפאה נכרית הוא בוודאי שלא על פי כוונת התורה, כי הנה התורה אסרה לאשה ללכת בגילוי שיערה, ולובשים פאה נכרית בשערות שנראים ממש כשערות עצמה, שהוא דבר שיש גם גויים עושים כן מפני שהוא נאה יותר, ואם כן בוודאי וללא ספק שלא זו היתה כוונת התורה. והנה לא

באנו כאן לפסוק הלכות, אבל הרי המצב נעשה גרוע יותר ויותר, שהולכים עם פיאות נכריות ארוכות וכיוצא בזה בכל מיני עניינים שהם מגרים את היצר הרע. ומדוע לא יוכלו הרבנים לאסור את הדבר הזה.

ובפרט לאחרונה שנתעורר בזה שאלה חמורה בענין עבודה זרה, ולא באנו כלל לפסוק ההלכה בזה, ואין לנו לסמוך בזה רק על דברי הרבנים. אבל בוודאי שהיא שאלה חמורה מאד, ואף שיכולים למצוא כמה היתרים חלשים, אבל הם דברים שאינם ברורים כלל. וכבר ביקשתי מבני הרה"ג רבי שמואל יהודה שליט"א שיברר היטב דבר זה, ועלה בידו שאין אחד שיכול לומר בזה דברים ברורים, ואולי יכולים להתיר בזה מצד ספק וספק ספיקא. אך הרי המדובר הוא מאיסור הנאה מעבודה זרה החמור ולא דבר פשוט הוא. ואילו לא היו סוברים הרבנים שיהיה מלחמה כבידה, ואם הציבור היו מוכנים לקבל היו בוודאי אוסרים זאת. ומי שהיכולת בידו לפעול בביתו שלא ילכו בזה בוודאי דבר ראוי ונכון הוא. אבל עכ"פ עצם המצב הוא שהציבור אינם מוכנים לשמוע.

ואמנם ישראל קדושים הם, וצריך להמליץ טוב עליהם שלאחר כל הקשיים ונסיונות הדור עדיין הולכים בדרך התורה ומשכימים ומעריבים לבית המדרש לתורה ולתפלה, והוא דבר נפלא ונשגב מאוד. אבל הרי ראינו שמן השמים תובעים יותר, ודיברו אתנו בשפה אחרת וקשה. והנה כי כן צריכים אנו להתבונן ולהתעמק ולעשות חשבון הנפש ולהבין גם את הקב"ה.

בחורי חמד - מה לכם נרדם

ועתה יהיו דברינו בענין הבחורים, הנה בכל מקום יש בחורים טובים ויקרים מאוד, מבקשי ה' באופן נשגב מאוד. אבל למרבה הצער הוא דבר מצוי מאוד בבחורים, ואפילו בחורים טובים, שיאחרו זמן קריאת שמע. ואיך יתכן כדבר הזה שבחור יאחר זמן קריאת שמע שהוא דאורייתא והוא קבלת עול מלכות שמים. וגם ניתן לראות כאלו שנחשבים לעובדי ה' שמתפללים ביחידות ולאחר זמן תפילה, ויש שמתפללים גם לאחר חצות שאז ברכותיו הם ברכות לבטלה. והרי תפילתו היא ברכה לבטלה. ובכלל איך יתכן שבחור יקום מאוחר, כי בחור צריך לקום בשעה